A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 5.

MAANDAG, DEN 15den JANUARIJ.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 13 *Januarij* 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 12den dezer, No. 36/35, is aan den Heer H. K. VAN NIEHOFF, uithoofde van zijnen ziekelijken toestand, *eervol* ontslag verleend, als LID van de Commissie tot onderzoek naar de ziekte der *Melaatschheid*, en in deszelfs plaats benoemd, het plaatsvervangend LID de Heer G. H. HONING, en in diens plaats tot plaatsvervangend LID de Heer F. W. CRAGIN, *Med. Doctor.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Brik van Oorlog *WINDHOND*, gekommandeerd [illegible] den [illegible] tenant ter Zee J. F. [illegible], de reis naar *Curaçao*, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, zal aannemen op *HEDEN* den 15den Januarij, en dat het Brieven-Paket voor gemelden Bodem bestemd, zal worden gesloten op Heden, des middags ten 12 ure.

Paramaribo, den 15 *Januarij* 1838.

De Post-Beambte,
D. VAN LENNEP CAMP.

EERSTE OPROEPING.

De COMMISSIE van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order dd. 7 December 1837, No. 334/30, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaands bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1838, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren; met uitzondering nogthans van zoodanige, welke, volgens Art. 3 van het *REGLEMENT voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de COMMISSIE van *Inschrijving en Vrijstelling* dd. 6 Februarij 1837, voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting vervolgen op *HEDEN* den 15den Januarij 1838, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters M., N., O., P., Q. en R.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 15 *Januarij*, 1838.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,

De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Advertentien.

De Heer FRAUGOTT FRIEDRICH CÖTT, door het COLLEGIUM MEDICUM, als *Medicinae Chirurgiae et Artis Obstetritiae Doctor* in deze Kolonie geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan bij deze aan de belanghebbenden kennis gegeven.

[illegible], *den* [illegible] *Januarij* 1838.

De Scriba bij het Coll. voornoemd,
JOHs. ABRAHAMSZ.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

. VERGADERING van HOOFD-BESTUURDERS en ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op Dingsdag den 16den Januarij 1838, 's avonds ten 7½ uren, in het locaal van de Loge *Concordia*.

(1118) JOHN PICKERING qq., zal op den 17den dezer, ten huize van- en door den Vendumeester M. A. KEIJSER, verkoopen:

(87) *ZEVEN EN TACHTIG* stuks *SLAVEN*, gewerkt hebbende op de Plantaadje *Buitenrust*; — alsmede voormelde PLANTAADJE *BUITENRUST*, met de daarop zijnde SLAVEN en verdere AP- en DEPENDENTIEN; alles aankomende den Boedel wijlen Vrouwe CATHARINA OSBORN, geb. STUART.

(2863) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om 9 ure, op Vendu verkoopen:

Eenige HOORNVEE, PROVISIEN, STUKGOEDEREN.

Alsmede eenige manden LUDWIGSWATER, om verkoop-rekening te sluiten.

(1117) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Dingsdag den 6den en vervolgens den 7den, 8sten, 12den, 13den en 14den Februarij e. k., ten huize van den Edel Groot Achtbaren Heer D. JANSEN EIJKENSLUIJTERS, publiek verkoopen:

Eene aanzienlijke partij Welonderhoudene *MEUBELEN*, *ZILVER*, *GOUD*, *KRISTAL*, *PORCELIJN*, *GLAS-*, *AARDE-* en *KOPERWERK*. — Voorts *PAARDEN*, *RIJTUIGEN*, enz., en eindelijk eenige *GOUDEN-* en *ZILVEREN SPECIEN*.

F. W. WERLÉ

heeft ontvangen per Kapt. E. SPEELMAN, en presenteert te Koop:

Versche Rooktabak, Vriese Baaij in heele en halve ponden, Sigaren en Macuba Snuif van de Fabrijk van ADRIANUS VAN SAS, beste groene- en zwarte Thee in 't lood.

Voorts voorradig: *PROVISIEN* en *STUKGOEDEREN*, Ale en Porter, wit- en bruin Bier en meer andere GOEDEREN. (1147)

(2880) De ondergeteekenden, hebben tot hunnen *generale Gemagtigde*, zoo wel privé, als voor de Firma KAMPF en VAN DER KAMP benoemd: de Heer P. F. CORSTEN.

Paramaribo, den 13 *Januarij* 1838.

H. KAMPF.
J. H. VAN DER KAMP.

([illegible]) De *drie* Minderjarige Kinderen [illegible] en Mejufvrouw J. WILSON en Kind, vertrekken.

Paramaribo, den 10 *Januarij* 1838.

UITTREKSEL uit het relaas eener reis van eenen Franschen schrijver door Holland.

(Uit het Journal d'Anvers.)

Dit geheele uittreksel over te nemen, laat ons bestek niet toe; genoeg zij het onze lezers met het slot daarvan bekend te maken. Zie hier hetzelve:

» Dat men den aard des Hollanders naauwkeurig gade sla; de trek die in dit volksgelaat den sterksten indruk op ons zal maken, is de *volharding*. Wij hebben het gezien, de Hollanders geven zeldzaam toe; ter naauwernood geven zij toe aan de zee. Wat zij op dezelve weder kunnen hernemen van den grond, dien zij bewonen, hernemen zij aan dezelve; tusschen hen en de elementen gaat het als om strijd, wie het laatste hebben zal. Er is geen duim gronds, daar zij geen gebruik van maken, het vermaak is bij hen het minste, de arbeid het meeste. Even zoo is WILLEM, die een volhardend Vorst is, tevens een werkzaam Vorst; hij ziet een ieder; hij spreekt een ieder; zijn paleis is eene steeds geopende administratie.

» Het is hier het geval niet, van de geschiedenis dezer laatste tijden te onderzoeken en het Belgische vraagstuk te behandelen. Er heeft eene tusschenkomst van Frankrijk plaats gehad, ik wil mij over die tusschenkomst niet uitlaten; en mogt ik die, bij voorbeeld, al niet goedkeuren, zoo is het *niet* in Holland, dat ik het zou vermogen te zeggen; de nationale geest der Hollanders zal mij verstaan. Hetgeen de Fransche opregtheid mij nood-

zaakt te erkennen is; dat Koning WILLEM wèl gedaan heeft, met de belegering van het kasteel van Antwerpen ten einde toe, uit te houden. De vredelievende gezindheden van het verdere van Europa mogten eenen Vorst, die het bloed zijner onderdanen naar eisch op prijs stelt, verbieden meerder te doen; maar voorzeker heeft Koning WILLEM, Koning over een volk als het Hollandsche, niet minder moeten of kunnen doen. Ik zal niet ontkennen, dat er gevaar bestond in dezen tegenstand tegen twee omwentelingen, maar is eene waarlijk nationale staatkunde altijd van alle gevaar ontbloot?

»Het was onmogelijk Belgie zonder slag of stoot te ontruimen; het nationaal karakter zou zulk eenen aftogt niet hebben kunnen dulden; wat er ook gebeuren mogt, de Koning, natuurlijke vertegenwoordiger van dit karakter, moest zich voor de waardigheid van het land, voor deszelfs zedelijke waarde in Europa, waakzaam betoonen. Diezelfde staatkunde bestaat thans nog, in weerwil van de protocollen der Londensche conferentie. Holland geniet de volmaakste rust; zoo er eene oppositie bestaat, is die oppositie zeer bedaard; de handel bloeit, de oude fabrijken, die nagenoeg verdwenen waren, herleven; maar te midden van deze teekenen van vrede, wordt het Hollandsche leger zorgvuldig geoefend, de grenzen worden waakzaam bewaard, Holland neemt, wel is waar geene aanvallende houding, maar blijft in eenen geduchten staat van tegenweer, met de hand op het gevest van deszelfs degen geslagen. Deze onwrikbare vastheid in een land van drie millioen ingezetenen, tegenover twee omwentelingen geplaatst, verdient onze hulde, evenzeer als men den Vorst moet geluk wenschen, die de belangen van het land, hetwelk hij geroepen is te regeren, zoo goed heeft weten te begrijpen. Weet men wat Koning WILLEM in het kasteel van Antwerpen heeft uitgerigt? Hij heeft belet, dat Holland in Europa deszelfs rang als natie verloor, hij heeft, zich bestand betoond tegen de moeijelijke omstandigheden, even gelijk Holland bestand is tegen de zee; hij heeft de slotsom berekend gehad van de gevaren, die hij te loopen had, en hij heeft er niets van willen ontgaan; met een weinig talrijk garnizoen heeft hij dapper genoeg tegen massas gestreden, om zich door een ieder in die massas regt te doen wedervaren, en om zich overtuigd te houden dat hij aan zijnen Koninklijken pligt had voldaan.

»Ziedaar het karakter van WILLEM VAN NASSAU, dien ik zoude wenschen den bondgenoot van Frankrijk te zien. Hij wijkt niet meerder dan zijn volk, een aftogt is bij hem niets anders, dan eene berekende volharding, dan een tijdwinnende moed; hij is naauwgezet, hij is orde houdend in de staatszaken, even gelijk een Hollander dit in zijne bijzondere zaken is; hij offert niets op en behoudt zich alles voor; ik wil hier geenszins den uitslag der gebeurtenissen voorspellen, of mij met den toestand van Holland, ten opzigte van Belgie bezig houden; maar hetgene het onmogelijk is niet te erkennen, is, dat Koning WILLEM de best mogelijke stelling genomen heeft, met het vraagstuk tot meer bedaarde tijden uit te stellen en inmiddels alle onherroepelijke beslissing ten principale te vermijden, door het bewaren van den titel en van de houding van *Koning der Nederlanden*."

MENGELINGEN.

Voltaire en de Arend.

VOLTAIRE hield zeer veel van eenen jongen arend, dien hij in een hok, op de plaats van zijn kasteel te Ferney, hield. Eens vocht dit dier tegen twee hanen, en werd zwaar gekwetst. VOLTAIRE, troosteloos hierover, zond dadelijk iemand naar Geneve, met bevel om eenen zekeren persoon aldaar, die voor eenen kundigen dieren-dokter gehouden werd, mede te brengen. In zijn ongeduld deed hij niets dan heen en weder loopen, van het nest van zijn arendje naar het venster van zijne kamer, van waar hij op den grooten weg kon zien. Eindelijk ziet hij van verre de *expresse* komen, hebbende achter op zijn paard den met ongeduld verwachten Esculapius; hij springt op van vreugde, vliegt hem te gemoet, ontvangt hem op de allervriendelijkste wijs, doet hem allerhande verzoeken en beloften om hem ten voordeele van zijnen zieken in te nemen. De dokter beschouwt de wonden van het arendje. VOLTAIRE, ongerust, tracht in zijne oogen de vrees of hoop te lezen. De dokter verklaart, dat hij er niets van kan zeggen voor het ligten van het eerste verband; hij belooft den volgenden dag weder te komen, en gaat heen, nadat hij wel betaald was. — Tot den volgenden dag was VOLTAIRE in de grootste ongerustheid; eindelijk de beslissing was, dat men voor het leven van den arend vreesde. Nieuwe bron van ongerustheid! De eerste vraag, welke VOLTAIRE iederen morgen aan eene van zijne dienstboden, MAGDALENA genaamd, en die gelast was hem te wekken, deed, was: „Hoe vaart mijn arendje?" — „Zoo zachtjes aan, Mijnheer, zoo zachtjes aan," was het gewone antwoord. Evenwel, eens op eenen morgen zeide zij, op eenen lagchenden toon: „ô Mijnheer! uw arendje is niet ziek meer." — „Hij is dus genezen! welk een geluk!" — „Hij is dood." — „Dood! mijn arendje dood!" — „Waarachtig, Mijnheer, het dier was zoo mager! het is goed dat het maar gestorven is." — „Wat mager!" schreeuwde VOLTAIRE woedend; „eene mooije reden waarachtig! Gij moest mij dan ook maar van kant maken omdat ik mager ben. Zie die heks! zij lacht om den dood van mijn arm arendje, omdat het dier mager was.... Weg, weg van hier!" — Mevrouw DENIS kwam toeloopen op het geschreeuw van haren oom, en vroeg hem naar de reden van zijne kwaadheid. VOLTAIRE verhaalt het haar, al mompelende: „Mager! mager! dan moesten zij mij ook maar dooden! Eindelijk wil hij, dat MAGDALENA zal weggejaagd worden. De gedienstige nichtjesziele te gehoorzamen, en beval het arme meisje, zich in het kasteel te verbergen. Eerst twee maanden daarna vroeg VOLTAIRE, hoe MAGDALENA het maakte. „Zij is zeer ongelukkig," antwoordde hem Mevrouw DENIS; zij heeft in Geneve geenen dienst kunnen krijgen, zoodra men vernam dat zij van het kasteel van Ferney weggejaagd was." — „Dat is hare eigene schuld. Waarom lachte zij om den dood van mijnen arend, dewijl hij mager was? — Evenwel, zij moet van honger niet sterven: laat haar wederkomen; maar dat zij nooit verschijne voor mijne oogen!" „ô Mijn waarde oom, daar zal zij wel op passen." — „Welaan dan!" — Nu kwam MAGDALENA eindelijk uit hare gevangenis; maar steeds haren meester ontwijkende. Het gebeurde evenwel eens, dat VOLTAIRE van tafel kwam, en haar juist ontmoette. MAGDALENA, bedremmeld, kreeg eene kleur, sloeg de oogen neder, en wilde eenige verschooningen uitstamelen. „Laat ons daarvan niet meer spreken," zeide VOLTAIRE; „maar bedenk steeds, dat men niet alles, wat *mager* is, moet dooden."

Tweegevecht.

In de omstreken van Harrow heeft een zoo noodlottig als zonderling tweegevecht plaats gehad, tusschen een reeds bejaarden Lord en eenen man van omstreeks de 30 jaren. De twist was ontstaan over hunne meerdere of mindere behendigheid in het schieten met de pistool. De oude Lord beroemde zich het doel nog nimmer gemist te hebben en een opgeworpen *honderd* stuivers stuk, in de lucht te treffen. De beide partijen op het terrein gekomen zijnde, werd er overeen gekomen, dat zij op 32 schreden van elkander, ieder voorzien van twee geladen pistolen, stand zouden nemen, op elkander zouden toeloopen en ieder zou mogen schieten, wanneer zulks hem goed dacht. Het teeken gegeven zijnde, liepen zij op elkander toe. Elkander op 25 schreden genaderd, loste de Lord zijn eerste schot, zijne tegenpartij scheen te duizelen, de Lord trad verder voort en loste op 15 schreden afstands zijn tweede schot. Zijne tegenpartij scheen te waggelen, maar bleef na een oogenblik twijfelens op den, thans weerloozen Lord toeloopen tot op slechts twee schreden afstands. De getuigen riepen hem toe, dat het gevecht een einde moest hebben, daar het thans in eenen moord zou verkeeren. Een moord, mijne heeren! riep de jongere mensch. Zie hier mijn regt. Dit zeggende reet hij zich met geweld het hemd op de borst open. De beide kogels hadden hem doorboord, en slechts zijne zielskracht hield hem nog staande. Hij zet de tromp van zijne pistool tegen het hoofd van den ouden Lord en lost het schot. Den volgenden dag zijn de lijken van beide begraven geworden.

Er is thans in het Hotel-Dieu te Parijs eene jonge vrouw, welke in 20 maanden geen voedsel, droog noch vloeibaar, genuttigd heeft, daarbij een kind zoogt en niet vermagert. Aanvankelijk vermoedden de doctoren bedrog, maar nadat zij drie weken in eene algemeene zaal van het gasthuis geplaatst geweest was, heeft men haar daarna sedert verscheiden dagen in eene bijzondere kamer van alle gemeenschap afgezonderd, en haar toestand blijft dezelfde. Zij schrijft haar besluit tot onthouding aan een nachtgezigt toe, waarin haar het eten verboden geworden is.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 11den dezer, het Schip *West-Indie*, Kapt. J. J. BOON, naar Amsterdam, lading: 495 vaten Suiker en 2,180 ℔ oud Koper.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. C. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 6 Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Schooner Brikschip de Snelheid, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit medio Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Willem, Kapt. G. van Meedervoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 5 Februarij.

Het gekoperd Tweedeks Driemastschip de drie Gebroeders, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Februarij e. k.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 5 Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit ultimo Februarij e. k. — Biedt deszelfs Bodem ter inlading van SUIKER en KATOEN. — Is voorzien van eene Polis voor Assurantie à 1½ pCt.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Wilhelmina Maria, Kapt. J. C. Atkes. — Adres bij J. L. Gellée. Heeft eene doorloopende Polis van Assurantie tegen 1½ pCt. — Sluit in de maand Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Catharina Anna Helena, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit ultimo Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip Helena Catharina, Kapt. J. J. IJnsen. — Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. D. Spreeuw. — Adres bij J. F. Faverejj.

Het Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Hoekerschip de Jonge Arie, Kapt. L. Hus, Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM en MIDDELBURG:

Het Nederlandsch Gezinkt Brikschip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit primo Februarij e. k.

NAAR ROTTERDAM:

Het Hoekerschip Voorwaarts, Kapt. G. Don. — Adres bij J. M. Samson.

NAAR ROTTERDAM VISA SARAMACCA:

Het nieuw gekoperd Schooner Brikschip Equator, Kapt. J. van der Kolff Wz. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.